

howto

Online Influence

ออกแบบให้คนคลิก รวมเทคนิคให้คนซื้อ

Joris Groen และ Bas Wouters

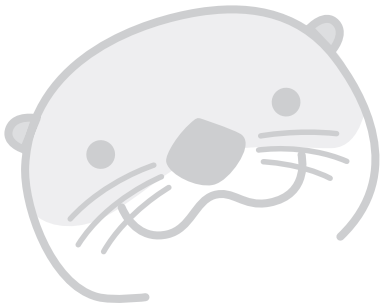
เขียน

ร่วมด้วย

Jaap Janssen Steenberg และ Stijn Kling

ศรวิศา เมฆไพบูลย์

แปล

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ร ู า น ที่ ส ำ ค ัญ

สมองของคนเราจะสังเกตเห็น อ่าน และประมวลผล “เนื้อหาที่เพิ่มแรงจูงใจ” ทุกชิ้น

– Joris Groen และ Bas Wouters

ທດສະວັດ

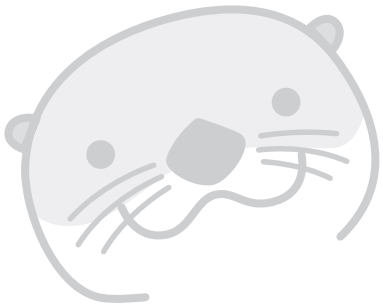
คำนิยม

หนังสือเล่มใหม่ของยอริส ครูน และบาส เวาเทอร์ส นับเป็นของขวัญโดยแท้แก่เราๆ ท่านๆ ที่อยากสำแดงอิทธิพลในโลกออนไลน์ให้มากขึ้น ในทางหนึ่ง หนังสือเล่มนี้ให้ข้อมูลทั้งวิทยาศาสตร์และทันสมัย มีรูปแบบการออกแบบพฤติกรรมต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จสูงสุด สิ่งกระตุ้นที่โน้มน้าวใจ การสร้างแรงจูงใจทางจิตวิทยา การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง และอื่นๆ อีกมาก ผมประทับใจกลยุทธ์ง่ายๆ ที่ทำให้การสื่อสารออนไลน์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ผู้เขียนแนะนำไว้ในหนังสือ สำหรับผู้ที่ทำงานในสายอีคอมเมิร์ซ บอกได้เลยว่านี่คือหนังสือที่ **ห้ามพลาด**

รอบีร์ต ซัลดีนี

ผู้เขียน *Influence* และ *Pre-Suasion*

หนังสือขายดีของ นิตยสารไทมส์

คำแนะนำนักพิมพ์

ลองสังเกตดูว่าเวลาท่องโลกออนไลน์ เราเป็นแบบนี้หรือไม่

- กวาดสายตาอ่านเร็ว ๆ หรืออ่านแค่หัวข้อแล้วไถ่ผ่านไปอ่านเรื่องอื่น
- กดเร่งความเร็วคลิปวิดีโอแม้จะเป็นเรื่องที่เราชอบ
- รำคาญโฆษณาเหลือเกิน แม้มันจะยาวแค่ไหนก็ตาม แต่ก็จะกด “ข้าม” ทันทีที่ได้
- บางเว็บไซต์ก็มีบทความที่น่าสนใจ แต่มีโฆษณาเต็มไปหมด งั้นเลิกอ่านซะเลยดีกว่า

ในยุคที่คนเสพสิ่งที่ชอบตามใจอยากได้อย่างรวดเร็ว และเลือกปฏิเสธสิ่งที่ไม่ต้องการแทบจะทันที แปรนตร์ต่าง ๆ ควรสื่อสารอย่างไรให้คนไม่เมิน นับเป็นความท้าทายอย่างมาก แต่หนังสือเล่มนี้ให้เทคนิคนั้นได้

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้บอกวิธีทำสื่อโฆษณาออนไลน์ให้สวยงามเตะตา เพราะความสวยงามไม่อาจดึงดูดคนได้เสมอไป คุณจึงไม่จำเป็นต้องมีความคิดสร้างสรรค์เป็นเลิศหรือมีความรู้ด้านศิลปะ หลักในหนังสือเล่มนี้จะทำให้ทุกคนเป็นนักออกแบบพฤติกรรม ด้วยเทคนิคกระตุ้น จูงใจ และสร้างความสามารถในการตอบสนองให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อโน้มน้าวให้ผู้เยี่ยมชมอ่าน คลิก และสุดท้ายก็กลายเป็นผู้ซื้อได้อย่างที่คุณต้องการ

แล้วคุณจะค้นพบว่า เรื่องบางเรื่องปรับเพียงน้อยนิดก็ดึงดูดผู้คนและสร้างกำไรได้มากมายแล้ว

สารบัญ

บทนำ	อิทธิพลบนโลกออนไลน์	1
บทที่ 1	วิธีออกแบบพฤติกรรม	9
	การออกแบบพฤติกรรมคืออะไร	11
	แบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์	20
	การคิด 2 ระบบของแดเนียล คาร์เนอาน	27
	หลักโน้มน้าวใจของรอเบิร์ต ซัลดีนี	32
	แง่มุมด้านจริยธรรม	36
บทที่ 2	วิธีออกแบบสิ่งกระตุ้นที่ได้ผล	41
	สิ่งกระตุ้นคืออะไร	43
	ความสนใจ	50
	สิ่งกระตุ้นที่แย่งชิงความสนใจ	58
	ตัวบ่งบอกการใช้งาน	65
	ระบุพฤติกรรมพึงประสงค์แบบตรงๆ	73
	ความสนใจใคร่รู้	78
	สิทธิพิเศษ	86
	คำถามง่าย ๆ	90
	การเดินทางที่ยังไม่จบสิ้น	96

บทที่ 3 วิธีกระตุ้นแรงจูงใจ 101

แรงจูงใจคืออะไร	102
ความคาดหวังอย่างกระตือรือร้น	110
ดึงดูดความต้องการพื้นฐาน	117
ข้อพิสูจน์ของสังคม	123
ความรู้ความเชี่ยวชาญ	132
ก้าวเล็กๆ	138
ความหยาบ	146
ความเห็นต่อกลับเชิงบวก	152
หลีกเลี่ยงความสูญเสีย	157
ตระหนักถึงคุณค่า	162
เหตุผลว่าทำไม	167

บทที่ 4 วิธีเพิ่มความสามารถ 173

ความสามารถคืออะไร	174
ลดตัวเลือก	181
เสนอตัวช่วยในการตัดสินใจ	187
ค่าตั้งต้น การใส่ข้อมูลล่วงหน้า และการกรอกข้อมูลอัตโนมัติ	194

เทคนิคเจงกา	201
จัดสิ่งรบกวน	206
ให้ความคิดเห็นตอบกลับ	211
เสนอทางเลือกให้ถอยกลับได้	217
โครงสร้างเพจ	221
อย่าให้อันคิด	230
ความคุ้นเคย	236
ความพยายามที่จินตนาการไว้	240
ทำให้พฤติกรรมไม่พึงประสงค์เกิดยากขึ้น	244

บทที่ 5 วิธีออกแบบตัวเลือก

249

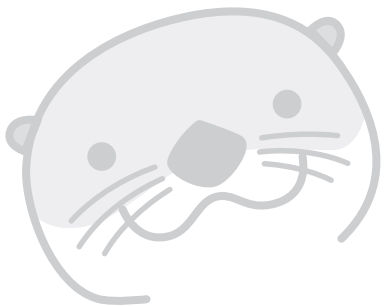
การออกแบบตัวเลือกคืออะไร	250
อีอบสัน + 1	253
ความเอนเอียง	259
ความรู้สึกลึกซึ้ง	264
เหยื่อล่อ	268
การสะกดเตือน	274

บทที่ 6 วิธีนำหลักจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้

279

แล้วก็มาถึงการนำไปปฏิบัติ	281
โฆษณาออนไลน์	282
โฆษณาผ่านแบนเนอร์	286
โฆษณาทางโซเชียลมีเดีย	296
โฆษณาทางอีเมล	304
โฆษณาผ่านเครื่องมือค้นหา	321
แลนดิงเพจ	326

หน้ารายละเอียดผลิตภัณฑ์	350
หน้าใช้เอาต์	367
งานวิจัยด้านการกลาย	394
การวิเคราะห์เว็บไซต์	401
สร้างประสิทธิภาพสูงสุดด้วยการทดลอง	404
แผนดำเนินการเพื่อออกแบบพฤติกรรม	410
ใช้สถิติสำหรับการประยุกต์ใช้ต่าง ๆ	418
คำขอบคุณ	429
หนังสืออ่านเพิ่มเติม	431
เกี่ยวกับผู้เขียน	432
บรรณานุกรม	434

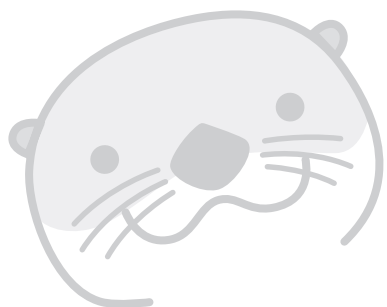
ทดลองอ่าน

ທດສະວັດ

ບຸນນຳ

ທດສະວະຈານ

ผู้เยี่ยมชมโลกออนไลน์ส่วนใหญ่
ไม่ทำสิ่งที่เราอยากให้พวกเขาทำหรอก

บทนำ

อิทธิพลบนโลกออนไลน์

หากเราเชื่อถือสื่อบางประเภท ย่อมตกเป็นเหยื่อของกลยุทธ์โน้มน้าวใจบนโลกออนไลน์ ว่ากันว่ามนุษย์ถูกปั่นหัวเป็นหมู่คณะให้คลิกแบนเนอร์โฆษณา ตกลงรับข้อเสนอ และสั่งซื้อสินค้าที่ไม่จำเป็น แต่สถิติตัวเลขกลับแสดงผลต่างออกไป คนที่เข้าชมเว็บไซต์ คนที่ดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน และคนที่รับอีเมลส่วนใหญ่ ไม่ได้ทำสิ่งที่นักออกแบบเทคโนโลยีเหล่านั้นอยากให้พวกเขาทำเลยสักนิด

ตัวอย่างเช่น ร้านค้าออนไลน์ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว ทำยอดขายจากคนที่เข้าชมเว็บไซต์ได้เพียง “1 ใน 10” เท่านั้น และในฐานะผู้ทำโฆษณาออนไลน์แค่ 1 ใน 1,000 คนคลิกแบนเนอร์โฆษณา นั่นก็ถือว่าเราทำผลงานได้ค่อนข้างดีแล้ว แต่หากนี่คือผลงานของพนักงานขายในโลกออฟไลน์ เจ้านายคงยิ้มเจื่อนเต็มที

พูดอีกนัยหนึ่งได้ว่า บนโลกออนไลน์นั้นมีคนที่ออกจากเว็บไซต์ไปโดยไม่ซื้อสูงกว่าคนซื้อมากถึงสิบเท่า ซึ่งหากพิจารณาให้ถี่ถ้วนก็ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจนัก เพราะท้ายที่สุดแล้วออกจะเป็นเรื่องเหลือเชื่อที่เรายินยอมให้ภาพ ข้อความ และปุ่มต่างๆ โน้มน้าวใจให้เรากรอกข้อมูลส่วนตัว ใส่หมายเลขบัตรเครดิต และทำข้อตกลงที่มีผลผูกพันระยะยาว โดยที่กระบวนการทั้งหมดนี้ไม่มีบุคคล “จริง” ที่เรารู้จักหรือไว้วางใจเป็นการส่วนตัวเข้ามาข้องเกี่ยวเลยแม้แต่หน่อย

โลกแห่งความแตกต่าง

วิธีที่คุณออกแบบส่วนประกอบต่างๆ บนโลกออนไลน์นี่เองที่เป็นตัวสร้างความแตกต่าง ดังปรากฏเป็นผลสำเร็จอย่างยิ่งในการทดลองหลายต่อหลายครั้งของเรา และคนอื่นๆ ซึ่งในหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนอยากแบ่งปันความรู้ที่ได้มา โดยจะแนะนำวิธีนำหลักพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาเข้าไปเปลี่ยนแปลงหรือส่งอิทธิพล เพื่อโน้มน้าวใจคนจำนวนมากบนโลกออนไลน์ให้กระทำตามที่เราต้องการจนเกิดสิ่งที่เรียกว่าการกลาย

- จากไม่สนใจ กลายเป็น **ตอบสนอง**
- จากแค่เปิดดู กลายเป็น **ซื้อ**
- จากไม่สมัคร กลายเป็น **สมาชิกต่อเนื่อง**
- จากเลิกสนใจ กลายเป็น **ดูต่อไปเรื่อยๆ**
- และจาก “อืม” กลายเป็น “เอาเลย”

ซึ่งจะนำไปสู่

- รายได้จากออนไลน์เพิ่มขึ้น
- ต้นทุนค่าโฆษณาลดลง
- อัตราการกลายสูงขึ้น
- **ลูกค้าพึงพอใจเพิ่มจำนวนขึ้น**

ลูกค้าที่พึงพอใจ

ในความเห็นของผู้เขียน ผลประการหลัง (ลูกค้าพึงพอใจ) มีค่าเท่ากับการโน้มน้าวใจทางออนไลน์ “ที่ยั่งยืน” นี่ละคือจุดสำคัญ เพราะอิทธิพลบนโลกออนไลน์ยังมีส่วนที่โยงไปถึงการหลอกลวงอยู่ ซึ่งเราขอเรียกว่า “งานออกแบบด้านมืด” (Dark Pattern) หรือการออกแบบที่ชี้นำผู้คนไปในทางผิด เป็นต้นว่า เราดันไปซื้อประกันการเดินทางในยามที่เราไม่ต้องการ

และนั่นไม่ใช่สิ่งที่เราจะทำ

ไม่เฉพาะแค่เหตุผลทางจริยธรรมเท่านั้น แต่ง่าย ๆ เลยคือ นี่ไม่ใช่วิธีการที่คุณจะประสบความสำเร็จได้ในระยะยาว

ดังที่คุณจะสังเกตเห็นต่อไปว่า หลักๆ แล้วการโน้มน้าวใจทางออนไลน์ก็คือการทำให้คนกระตือรือร้นมากกว่าที่เป็นอยู่เดิม โดยให้ผลในรูปแบบต่อไปนี้

- ช่วยให้ผู้ตัดสินใจเรื่องยากๆ ได้ง่ายขึ้น
- ให้ตัวเลือกต่างๆ เพื่อให้พวกเขาตัดสินใจได้ว่าจะทำธุรกิจกับคุณหรือไม่
- ทำให้เส้นทางไปสู่เป้าหมายนั้นเรียบง่าย

ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่มากขึ้น และทำให้ช่องทางออนไลน์ของคุณเป็นที่นิยมมากขึ้นด้วย

วิทยาศาสตร์และการนำไปปฏิบัติ

หนังสือจำนวนไม่น้อยโดยเฉพาะบล็อกต่างๆ ล้วนเขียนเรื่องการสร้างอิทธิพลบนโลกออนไลน์กันมาช้านานแล้ว แต่ในความเห็นของผู้เขียน คำแนะนำเหล่านั้นยังนำไปปฏิบัติจริงไม่ได้และไม่เพียงพอ ข้อเขียนส่วนมากหยิบยกทฤษฎีจิตวิทยา มาแบบสุ่มๆ หรือเป็นทัศนคติด้านการรับรู้ทั่วไป (เป็นรูปแบบการคิดที่ไม่มีตรรกะ) และมักจบท้ายด้วยคำแนะนำหรือข้อควรปฏิบัติอย่างเจตนาดี

ไม่ต่างจากสถาปนิกที่สุ่มเลือกกฎฟิสิกส์บางข้อ แล้วเกาหัวแกรกๆ ว่าจะใช้กฎพวกนี้มาออกแบบโครงสร้างหลังคาอันสลับซับซ้อนได้อย่างไรหนอ นี่จึงอาจไม่ใช่วิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดก็เป็นได้

“นักออกแบบที่ไม่เข้าใจจิตวิทยามนุษย์

ย่อมไม่อาจประสบความสำเร็จมากไปกว่าสถาปนิกที่ไม่เข้าใจฟิสิกส์”

—โจ ลีช¹

ในหนังสือเล่มนี้ เราจะนำเสนอแตกต่างออกไป โดยใช้การเดินทางของลูกค้าบนโลกออนไลน์เป็นจุดเริ่มต้น และค่อยๆ เรียนรู้หลักจิตวิทยาที่จำเป็นต้องนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดไปพร้อมๆ กันทุกขั้นตอน เราจะได้เรียนรู้การออกแบบอย่างชาญฉลาดและมีกลยุทธ์ ทั้งโฆษณา แลนดิงเพจ (Landing Page) แบบฟอร์มต่างๆ หน้าเช็คเอาท์ (The Checkout) กระทั่งหน้าขอบคุณ โดยอาศัยหลักการออกแบบที่จะทำให้รู้ว่า *หลักการใด ควรใช้เมื่อไร และที่ใด*

คุณจะได้รู้เทคนิคต่างๆ ที่อ้างอิงหลักวิทยาศาสตร์และผ่านการทดสอบจริงมาแล้ว เป็นวิธีการที่ประสบผลสำเร็จยอดเยี่ยมในหลายบริษัท หลังจากที่ผู้เขียนเคยล้มหน้าผาดครั้งใหญ่ด้วยวิธีผิดๆ มาก่อน ข้อดีคือคุณจะไม่ทำผิดซ้ำเดิมอีก และเริ่มต้นใหม่ได้ในทันที โดยอาศัยความเข้าใจเชิงลึกจากประสบการณ์ร่วมสี่สิบปีของผู้เขียน

พ็อกก์ ซัลตินี และคาร์ลเนอบิน

แบบจำลองพฤติกรรมของบีเจ พ็อกก์ ผู้วางรากฐาน “ศาสตร์การออกแบบ

พฤติกรรม” (Behavior Design) มีบทบาทสำคัญยิ่งในหนังสือเล่มนี้ แม้จะมีแบบจำลองมากมายที่อธิบายพฤติกรรมได้ แต่แบบจำลองนี้ช่วยให้เรา *ออกแบบพฤติกรรม* ได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ผู้เขียนยังนำเสนอศาสตร์การโน้มน้าวใจที่สรุปจากประสบการณ์วิจัยหลายปีของนักจิตวิทยาอย่างรอบเบิร์ต ชัลดีนี จนได้หลักโน้มน้าวใจอันทรงพลัง 7 ประการมาประยุกต์ใช้อย่างรู้สึกชอบคุณยิ่ง และจิตวิทยาอีกแขนงหนึ่งที่สำคัญต่อการสร้างอิทธิพลบนโลกออนไลน์ก็คือ สมอองอัดโนมัตินิจิตได้สำนึกของเรา ดังที่แดเนียล คาร์เนอมนัน นักจิตวิทยาและนักเศรษฐศาสตร์เจ้าของรางวัลโนเบลอธิบายไว้ โดยในหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้นำทฤษฎีของคาร์เนอมนันมาอธิบายและแจกแจงวิธีประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติด้วย

อีกทั้งผู้เขียนอยากให้แบบจำลองพฤติกรรมเห็นผลอย่างแท้จริง จึงเพิ่มข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการทำการตลาดออนไลน์ให้ลูกค้ามากมายทั้งในและต่างประเทศ เช่น Mercedes-Benz, KLM และ bol.com (ร้านค้าปลีกออนไลน์ที่ใหญ่ที่สุดของเนเธอร์แลนด์ เทียบได้กับแอมะซอน)

เมื่อได้รับข้อมูลเชิงลึกทั้งหมดนี้แล้ว คุณจะขยายอิทธิพลบนโลกออนไลน์ออกไปได้อย่างมหัศจรรย์ และกระตุ้นธุรกิจครั้งใหญ่สำเร็จ

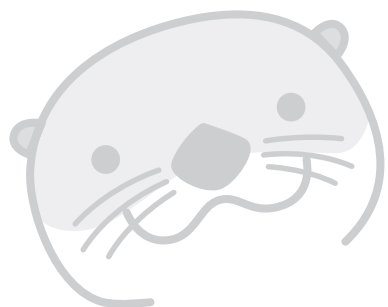
ยอริส ครูน

บาส เวาเทอร์ส

หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับใคร

เราเขียนหนังสือเล่มนี้สำหรับคนทำงานด้านออนไลน์ที่อยากมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูกค้านบนโลกออนไลน์ (ที่มีศักยภาพ) ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงเหมาะกับคนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้สร้างเว็บไซต์หรือนักออกแบบประสบการณ์ (UX Designer) กอปปี้ไรเตอร์ กราฟิเคียนเนอร์ ผู้ประกอบการ นักการตลาด หรือผู้จัดการฝ่ายผลิตภัณฑ์ นีคือหนังสือที่สำหรับผู้ปรารถนาจะเพิ่มอิทธิพลบนโลกออนไลน์ ซึ่งจากนี้ไปเราขอเรียกพวกคุณว่า “นักออกแบบพฤติกรรม”

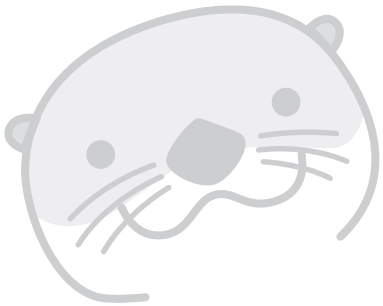

ທດສະວັດ

บทที่ 1

วิธีออกแบบพฤติกรรม

ทดลองอ่าน

นับจากวันนี้ไป
คุณจะไม่ออกแบบอื่นใด
นอกจากพฤติกรรม

วิธีออกแบบพฤติกรรม

การออกแบบพฤติกรรมคืออะไร

สมมติว่าเรา ในฐานะผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ต้องเลือกกฎข้อหนึ่งขึ้นมา เพื่อให้ผู้อ่านจดจำไปตลอดชีวิตการทำงาน เราจะเลือกกฎในหน้าก่อน โดยไม่ลังเลแม้แต่นิดเดียว

“การออกแบบพฤติกรรม” คือคำใหม่ที่เกิดจากการประสมคำซึ่งเราต้องปรับตัวกันสักหน่อยจึงจะคุ้นชิน ตามปกติแล้วเราจะออกแบบโฆษณา เว็บไซต์ หรือผลิตภัณฑ์กัน แต่ “การออกแบบพฤติกรรม” คล้ายว่าเราทำให้ผู้คนทำอะไรได้ตามที่เราต้องการ ทว่าผู้ประสาทศาสตร์แห่งการออกแบบพฤติกรรมอย่างปีเจ ฟ็อกก์ มีนิยามที่ดียิ่งกว่า สำหรับฟ็อกก์แล้ว การออกแบบพฤติกรรมหมายถึงการทำให้ผู้คนทำสิ่งใดก็ตามที่เดิมที่พวกเขาอยากทำอยู่ก่อนแล้ว

เดี๋ยวนะ งงละสิว่าถ้าคนเขาอยากทำอะไรบางอย่างอยู่แล้ว คุณจำเป็นต้องไปโน้มน้าวใจพวกเขาอีกเหรอ ปัญหาอยู่ตรงนี้จะ ช้อเท็จจริงที่ว่าเราอยาก ได้อะไรบางอย่างไม่ได้หมายความว่าความเสมอไปว่าเราจะลงมือ ทำ สิ่งนั้นจริง ๆ

นักออกแบบพฤติกรรมทำงานโดยตั้งอยู่บนความเป็นจริงทางจิตวิทยาสำคัญ 2 ประการที่ว่า

- เรามักไม่ลงมือทำอะไร ถ้าไม่ถูกขอร้องให้ทำ
- ถ้าบางอย่างเริ่มยากเกินไป เราจะถอดใจอย่างรวดเร็ว

คงพอจะนึกภาพพฤติกรรมเหล่านี้ในตัวคุณเองออก หรือไม่ก็เลือกจะไม่นึก...

เพราะอย่างไรนิสัยที่ต้องกระทำถึงจะดังทำและไม่เอาธุระอะไรเลยพวกนี้ก็ไม่ใช้คุณสมบัติที่น่าภาคภูมิใจนัก

ทว่านักออกแบบพฤติกรรมจะไม่มาวแวกับเรื่องพวกนี้ พวกเขาจะกำหนดสภาพแวดล้อม (บนโลกออนไลน์) ที่หลายความอึดเนื่อยออกไป โดยเริ่มต้นจาก “สิ่งกระตุ้น” (Prompt) ซึ่งจะปลุกให้กลุ่มเป้าหมายตื่นตัวกับพฤติกรรมพึงประสงค์ (พฤติกรรมที่นักออกแบบต้องการให้กลุ่มเป้าหมายลงมือทำ) เป็นประการแรก ต่อมาประการที่สอง พวกเขาจะทำให้พฤติกรรมนั้นง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยจัดอุปสรรคกีดขวางต่างๆ เช่น การคลิกที่ซับซ้อนยุ่งยากเกินไปหรือช่องที่ไม่จำเป็นต้องกรอกในแบบฟอร์มการติดต่อ ประการที่สาม พวกเขาพยายามมอบแรงจูงใจระยะสั้นเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเต็มใจอยากฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ไปให้ได้ เพราะท้ายที่สุดแล้วจะมีพฤติกรรมบางอย่างที่ยังคงทำได้ยากอยู่ดี

จากการออกแบบเว็บไซต์สู่การออกแบบพฤติกรรม

เวลาออกแบบเว็บไซต์ใหม่ โฆษณาออนไลน์ หรือแลนดิงเพจ* นักออกแบบมือใหม่ชอบค้นหาตัวอย่างที่คนอื่นทำแล้วได้ผล จากนั้นจึงยึดถือแบบอย่างของผู้อื่นเป็นแนวทาง ส่วนนักออกแบบที่มีประสบการณ์มากกว่ามักเริ่มด้วยการนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานมาวางแผนแบบลงรายละเอียด และวิเคราะห์ “ภารกิจ” ที่ผู้ใช้งานต้องทำ จากนั้นจึงออกแบบเว็บไซต์ที่เอื้ออำนวยให้ผู้ใช้งานทำภารกิจเหล่านั้น ประสบการณ์เชิงบวกของผู้ใช้งานที่พวกเขาคาดหวังจะเกิดขึ้นนี้ละที่เป็นแกนหลักของศาสตร์แห่งการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้งาน ซึ่งมักเรียกกันว่า “การออกแบบยูเอ็กซ์” (UX design)

อย่างไรก็ตาม หากว่าอยากได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด จำเป็นต้องมีความมากกว่าแค่ความเป็นมิตรกับผู้ใช้งานจึงจะโน้มน้าวใจพวกเขาได้ อันที่จริงคำว่า “ผู้ใช้งาน” เป็นตัวเลือกที่ไม่ดีเท่าไรนัก เพราะคำนี้เป็นนัยว่ามีคนกำลังตัดสินใจทำธุรกิจและใช้งานเว็บไซต์ของคุณอยู่อีกฝั่งของหน้าจอ อาจเปลี่ยนมาใช้คำว่า “ผู้เยี่ยมชม” และ “การเดินทางของลูกค้า” แทนจะเหมาะสมกว่า ดังจะเห็นได้จากเนื้อหาต่อไป

* Landing Page หน้าเว็บไซต์ที่มีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจง เช่น แจ้งวันสำคัญ แจ้งโปรโมชั่น ชักชวนให้ลงทะเบียน ฯลฯ

สุดท้ายแล้วผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์จะกลายเป็นลูกค้าหรือไม่ขึ้นอยู่กับบริบทที่พวกเขา กำลังเผชิญอยู่เป็นสำคัญ ผู้ใช้งานมักไม่ค่อยแน่ใจว่าตัวเองอยากสั่งซื้ออะไร หรือไม่แน่ใจว่าจะสั่งซื้อจากคุณหรือคู่แข่งของคุณดี ใครจะไปรู้ พวกเขาอาจออกจากเว็บไซต์ไปดื้อ ๆ เพราะเกิดกลางแคลงใจขึ้นมา ถูกรบกวนจนเสียสมาธิ หรือคิดว่ากระบวนการสั่งซื้อยุ่งยากเกินไปก็ได้ ซึ่งแปลว่าคุณไม่ควรแค่อำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าเหล่านี้เท่านั้น แต่ต้องโน้มน้าวใจพวกเขาไปที่ละขั้น ขยับไปที่ละพฤติกรรม เพื่อให้พวกเขาทำในสิ่งที่คุณกำหนดผลลัพธ์ไว้แต่แรก

ด้วยเหตุนี้ นักออกแบบพฤติกรรมจึงชอบใช้คำว่า “ผู้เยี่ยมชม” หรือ “ผู้ที่อาจจะ เป็นลูกค้าในอนาคต” มากกว่า “ผู้ใช้งาน” ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนมุมมอง ในฐานะ นักออกแบบพฤติกรรมแล้ว คุณต้องเริ่มต้นจากพฤติกรรมที่คุณอยากเห็น และ สร้างเส้นทางที่เต็มไปด้วยกลยุทธ์โน้มน้าวใจเพื่อให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าวขึ้น ทั้งยัง ต้องตระหนักด้วยว่าคุณกำลังสู้รบปรบมือกับสิ่งยั่วยุอื่น ๆ อีกมากมายที่ซับซ้อน เพื่อบังคับช่วงเวลาและความสนใจจากผู้เยี่ยมชมเหมือน ๆ กับคุณ

นี่เองจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้การออกแบบพฤติกรรมเป็นมากกว่าแค่ “น้ำจิ้ม” เพิ่มรสชาติให้กับการโน้มน้าวใจบนเว็บไซต์ แต่คือมุมมองพื้นฐานเรื่องการออกแบบ เว็บไซต์ที่แตกต่างกัน ทั้งยังเป็นทักษะที่นำไปสู่ทางออกที่เป็นมากกว่าแค่การ ลอกเลียนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด หรือใช้ความเป็นมิตรกับผู้ใช้งานเพียงอย่างเดียว

ตัวอย่าง

มาดูตัวอย่างจากการปฏิบัติจริงกัน ตัวอย่างคืออีเมลที่ยอริสกับทีมงานบายเยอร์ไมนด์ส์ (Buyerminds) ของเขาออกแบบให้สายการบิน KLM ซึ่งผู้รับจะได้รับอีเมลที่ว่ามีสองสัปดาห์ก่อนวันเดินทาง

พฤติกรรมพึงประสงค์ หรือพูดให้ถูกก็คือชุดของ “พฤติกรรมเล็กๆ” จำนวนหนึ่ง ได้แก่ ผู้รับเปิดอีเมล อ่านย่อหน้าเกริ่นนำ ไล่ดูรายการเช็กลิสต์ และคลิกหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น การซื้อน้ำหนักรีดกระเป๋าเพิ่มอีกใบ เป็นต้น

ดังที่เห็นในภาพ เรานำความเข้าใจเชิงลึกที่เป็นวิทยาศาสตร์ไปใช้ได้เจ็ดจุด เพื่อจะส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมจนประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี เพราะคนมักเปิดอ่านอีเมลที่มาจากการออกแบบมากกว่าและมีการคลิกเข้าไปยังเว็บไซต์มากกว่า

 KLM Royal Dutch Airlines

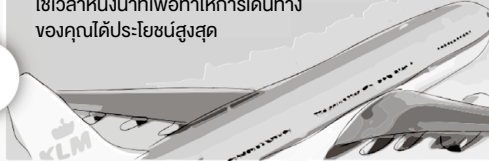
เช็กลิสต์สำหรับเที่ยวบิน สู่นิวยอร์กของคุณ

1

เรียนคุณยอร์ิส

ใช้เวลาหนึ่งนาทีเพื่อทำการเดินทาง
ของคุณได้ประโยชน์สูงสุด

2

3

อย่าลืม

4

หนังสือเดินทางของคุณ

ใช้ได้ถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2016
สหรัฐอเมริกาไม่รับหนังสือเดินทางเร่งด่วน

โปรแกรมอนุบัติการเดินทางผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ทุกคนที่เดินทางเข้าสหรัฐฯ จำเป็นต้องใช้

[กดลงทะเบียนที่นี่](#)

เที่ยวบินของคุณ

- ✈ อัมสเตอร์ดัม - นิวยอร์ก
KL636
1 ตุลาคม 2016
14.00 น.
- ✈ นิวยอร์ก - อัมสเตอร์ดัม
KL636
8 ตุลาคม 2016
11.00 น.

หมายเลขจอง
3829389V

[ตรวจสอบสถานะ >>](#)
[เปลี่ยนหรือยกเลิก >>](#)

อาหารพิเศษหรืออาหารสำหรับผู้มีอาการแพ้

[ดูเมนูพิเศษที่นี่ >>](#)

5 ประหยัดเงินและเวลา

กระเป๋าเดินทางหนักเกิน 20 กิโลกรัมหรือไม่

ประหยัด 20% ด้วยการอัปเกรดออนไลน์

[ตรวจสอบค่าบริการอัปเกรด](#)

6

เช็กอินออนไลน์

และประหยัดเวลาที่สนามบิน 1 ชั่วโมง
เช็กอินได้ตั้งแต่ 30 กันยายน เวลา 02.00 น.

[เช็กอินออนไลน์](#)

7

คนส่วนใหญ่
ที่เดินทางไปนิวยอร์ก
เช็กอินออนไลน์

1. กระตุ้นความสนใจใคร่รู้

เช็กलिस्टคือคำที่ทำให้คนอยากรู้ อีเมลเดิมจั่วหัวว่า “เตรียมตัวสำหรับการเดินทางของคุณ” ซึ่งจูงใจให้อ่านได้น้อยกว่า

2. ลดความพยายามที่จินตนาการไว้

ระดับความพยายามที่เราจินตนาการไว้ว่าจะต้องใช้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีส่วนกำหนดว่าเราจะเริ่มลงมือทำหรือไม่ การระบุว่าเช็กलिस्टนี้ใช้เวลาอ่านเพียงหนึ่งนาทีถือว่าช่วยให้คนมีกำลังใจอยากอ่านมากขึ้น

3. สร้างความรู้สึกให้รอคอยด้วยความกระตือรือร้น

ภาพเส้นขอบฟ้าของมหานครนิวยอร์กยามมองจากเครื่องบินทำให้อ่านเกิดความคาดหวังรอคอยการเดินทางที่พวกเขาเพิ่งจองตัวไป ความคาดหวังรอคอยรางวัลในอนาคตจะช่วยให้คนอยู่ในภาวะตื่นตัวได้

4. ลดการทำงานของสมอง

การอำนวยความสะดวกให้เกิดพฤติกรรมหนึ่ง ทำให้คนมีโอกาสทำพฤติกรรมนั้นจริงๆ เพิ่มขึ้น รูปแบบการจัดวางข้อมูลและภาพของอีเมลนี้ช่วยให้สมองไม่ต้องทำงานหนักมาก เช่น เราทำให้ข้อมูลสำคัญๆ เป็นต้นว่า หมายเลขเที่ยวบินและเวลาเดินทาง แยกออกจากรายการเช็กलिस्ट ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเห็นข้อมูลนี้ได้อย่างง่ายดาย (หรือเพิกเฉยได้อย่างง่ายดายเช่นกัน) ลำดับขั้นของการจัดวางที่ชัดเจนนี้เอื้อให้เราสื่อสารโครงสร้างของรายการเช็กलिस्टนี้ได้ภายในแวบเดียว

5. ให้เหตุผลว่าทำไม

เมื่อเราบอกเหตุผลที่ชัดเจนของพฤติกรรมบางอย่าง ย่อมเพิ่มโอกาสให้เกิดพฤติกรรมนั้นด้วย ในกรณีนี้ การประหยัดเงินและเวลาคือเหตุผลที่ดีและชัดเจนในการเพิ่มน้ำหนักกระเป๋าและใช้บริการเช็กอินออนไลน์

6. พอให้ลงมือทำเรื่องเล็กน้อย

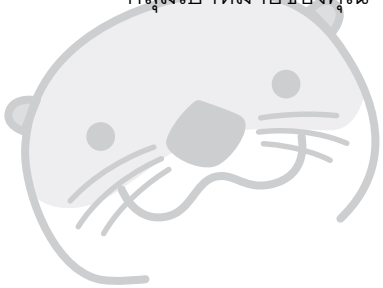
ก้าวเล็กๆ ย่อมง่ายกว่าก้าวใหญ่ๆ การจะทำให้ผู้อ่านสนใจข้อดีของการเพิ่มน้ำหนักกระเป๋าซึ่งเป็นการเสนอบริการในราคาสูงขึ้น เราจะเสนอให้ผู้อ่านทำเรื่องเล็กน้อย (“ตรวจสอบค่าบริการอัปเกรด”) แทนที่จะขอให้ทำเรื่องใหญ่ๆ (“ซื้อเลย!”)

7. ให้ข้อพิสูจน์ของสังคม

ถ้ามีคนขอให้เราทำพฤติกรรมบางอย่าง จิตใต้สำนึกจะอยากรู้ว่าคนอื่น ๆ ทำพฤติกรรมที่ว่าด้วยหรือไม่ การได้เห็นว่าคุณอื่น ๆ ก็ทำแบบเดียวกันเรียกว่า “ข้อพิสูจน์ของสังคม” นั่นคือเหตุผลที่เราบอกให้ผู้อื่นรู้ว่าการเช็กอินออนไลน์ เป็นพฤติกรรมปกติอย่างยิ่ง

ทำงานอย่างทรงคุณค่า

พลังของการออกแบบพฤติกรรมคือการไม่ปล่อยให้อะไรเกิดขึ้นโดยบังเอิญ แล้วให้พฤติกรรมพึงประสงค์คือศูนย์กลางของทุกสิ่ง หากไม่ทำเช่นนั้น การออกแบบของคุณก็อาจเป็นตัวถ่วงความเจริญก้าวหน้า เพราะว่ามันทำให้อะไร ๆ ยากขึ้น แต่ถ้าเริ่มต้นจากมุมมองนี้แต่แรก คุณจะมีคุณค่าอย่างยิ่งในฐานะผู้สร้างเว็บไซต์ นักออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้ ก็อปปีไรเตอร์ นักออกแบบกราฟิก ผู้ประกอบการ นักการตลาด ผู้จัดการผลิตภัณฑ์ หรือบทบาทใดก็ตามที่คุณจะได้โน้มน้าวใจกลุ่มเป้าหมายของคุณ

การกลาย (Conversion)

ในหนังสือเล่มนี้ เราจะได้พบคำว่า “การกลาย” บ่อยๆ คนที่ทำงานออนไลน์ย่อมรู้ว่า คำนี้หมายถึงการเปลี่ยนสถานะด้วยการให้แสดงพฤติกรรมพึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการดาวน์โหลด การกดใช้งาน การแสดงความคิดเห็น หรือการสั่งซื้อ แต่สำหรับน้องใหม่ในวงการ ขออธิบายสักเล็กน้อยว่าอัตราส่วนการกลายคือมาตรวัดผลการโน้มน้าวใจบนโลกออนไลน์ ซึ่งหมายถึงจำนวนผู้เยี่ยมชมที่ลงมือทำพฤติกรรมพึงประสงค์ หารด้วยจำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งหมด แล้วแสดงผลในรูปของเปอร์เซ็นต์

$$\text{อัตราส่วนการกลาย (\%)} = \frac{\text{จำนวนผู้เยี่ยมชมที่ทำพฤติกรรมตามที่คาดหวัง}}{\text{จำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งหมด}} \times 100$$

สมมติว่าในร้านค้าออนไลน์ร้านหนึ่ง ผู้เยี่ยมชม 5 ใน 100 คนทั้งข้อความรีวิวสินค้า อัตราส่วนการกลายจะเท่ากับ 5 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าหากหลังการออกแบบเว็บไซต์ใหม่ ผู้เยี่ยมชม 10 ใน 100 คนทั้งข้อความรีวิวสินค้า อัตราส่วนการกลายของเว็บไซต์จะเท่ากับ 10 เปอร์เซ็นต์ หรือพูดอีกอย่างได้ว่าอัตราส่วนการกลายเพิ่มขึ้นสองเท่าถ้ามองอย่างผิวเผินแล้ว ดูเหมือนว่าก็ “แค่” ปรับส่วนหัวของเว็บไซต์ ภาพ และปุ่มเชิญชวนให้ลงมือทำ (The Call-to-Action Button หรือ CTA) แต่เมื่อทำเช่นนั้นเท่ากับคุณได้เปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์ไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งนั่นก็คือการกระตุ้นธุรกิจออนไลน์ของคุณนั่นเอง!

B = MAP

ကလေးဂျာနယ်

วิธีออกแบบพฤติกรรม

แบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์

เอาละ เราจะเริ่ม ออกแบบพฤติกรรมกันแล้ว แต่ก่อนอื่นไปทำความเข้าใจกับบีเจ ฟ็อกก์ กันสักเล็กน้อย ในปี 2009 นักพฤติกรรมศาสตร์ชาวอเมริกันผู้นี้ได้เสนอแบบจำลองหนึ่งซึ่งช่วยให้เราตรวจสอบพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระบบระเบียบได้ เพราะแบบจำลองนี้ประยุกต์ใช้ได้อย่างยอดเยี่ยม จึงมีค่าดังทองสำหรับนักออกแบบพฤติกรรมอย่างคุณ

บีเจ ฟ็อกก์ เป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยที่ทรงเกียรติที่สุดแห่งหนึ่งในสหรัฐฯ เขาศึกษาวิจัยพฤติกรรมมนุษย์และสิ่งที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนพฤติกรรม ฟ็อกก์มีลูกศิษย์ลูกหาที่มีชื่อเสียงอยู่ไม่น้อย อาทิ ไมค์ ครีเกอร์ ผู้ร่วมก่อตั้งแอปพลิเคชันอินสตาแกรม หรือทริสตัน แฮร์ริส ผู้ก่อตั้งศูนย์เทคโนโลยีมนุษย์ อันเป็นกลุ่มที่เคลื่อนไหวรณรงค์ประเด็นทางสังคมหลายๆ เรื่อง รวมทั้งการเสพติดโซเซียลมีเดีย นอกจากสอนหนังสือแล้ว ฟ็อกก์ยังเป็นที่ปรึกษาในแวดวงธุรกิจเรื่องการนำหลักจิตวิทยาด้านพฤติกรรมไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

แต่สิ่งสำคัญในที่นี่คือการที่ฟ็อกก์เป็นผู้พัฒนาแบบจำลองซึ่งตั้งชื่อตามเขาว่าแบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์² (The Fogg Behavior Model) ซึ่งส่งผลให้เขาเป็นผู้คิดค้นศาสตร์ที่ปัจจุบันเรียกขานกันว่า “การออกแบบพฤติกรรม” จุดเริ่มต้นของแบบจำลองนี้ก็คือ คนเราไม่ได้แค่แสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมาตามใจชอบตามความเห็นของฟ็อกก์แล้ว การแสดงพฤติกรรมต้องบรรลุเงื่อนไข 3 ประการต่อไปนี้ด้วย

- ต้องมีสิ่งกระตุ้นให้เริ่มทำพฤติกรรมนั้น
- ในเวลาที่เกิดสิ่งกระตุ้น แรงจูงใจต้องสูงมากพอ
- ในเวลาที่เกิดสิ่งกระตุ้น พฤติกรรมที่เราอยากให้เกิดขึ้นต้องทำได้ง่ายมากพอ

สามประสาน

เราจะพิจารณาสิ่งกระตุ้นเป็นอย่างแรก สิ่งกระตุ้นคืออะไรกันแน่ สิ่งกระตุ้นคือสิ่งที่เรียกร้องหรือย้าเตือนให้เราทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้นว่าเสียงนาฬิกาปลุกที่เรียกให้เราตื่นนอนตอนเช้า หรือเสียงแจ้งเตือนบนหน้าจอโทรศัพท์มือถือที่เชิญชวนให้เราเปิดแอปพลิเคชัน ฟ็อกก์กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมที่ไม่โดนเสียงเรียกร้องภายนอกชี้้นำมีไม่มากนัก

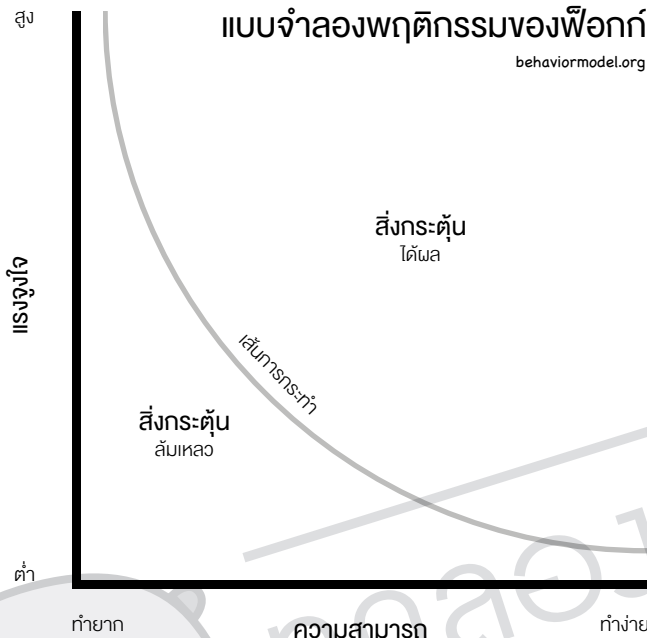
คนที่คุณเคยกับแบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์อยู่แล้วคงพอรู้ว่าเดิมทีฟ็อกก์เคยใช้คำว่า “ตัวชี้้นำ” (Trigger) ซึ่งเป็นคำที่ดีความได้หลากหลายเกินไป ตอนนั้นเขาจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า “สิ่งกระตุ้น” (Prompt) แทน และเราก็ขอใช้คำนี้เช่นกัน เราจะอธิบายเรื่องนี้อีกครั้งในบทที่ว่าด้วย สิ่งกระตุ้น แต่ตอนนี้จำไว้เพียงว่าเกือบทุกพฤติกรรมเริ่มจากสิ่งกระตุ้นก็พอ

แบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์บอกว่า สิ่งกระตุ้นจะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมอย่างแท้จริงได้ก็ต่อเมื่อมีแรงจูงใจและความสามารถในการทำพฤติกรรมนั้นมากพอ เราจะทำความเข้าใจแนวคิดเหล่านี้โดยละเอียดเมื่อถึงบทที่ว่าด้วย แรงจูงใจและความสามารถ อีกเช่นกัน สำหรับตอนนี้ รู้แค่ว่าแรงจูงใจคือการที่เราต้องการอะไรบางอย่างมากเพียงใด ส่วนความสามารถคือระดับความง่ายในการแสดงพฤติกรรมออกมา

ฟ็อกก์กล่าวว่า หากมีแรงจูงใจ ความสามารถ และสิ่งกระตุ้นไม่มากพอก็จะไม่เกิดพฤติกรรม ถ้าเราพิจารณาปัจจัยทั้ง 3 อย่างเป็นระบบ การออกแบบสื่อออนไลน์ของเราจะก้าวไปไกลกว่าการมุ่งออกแบบ “เทมเพลตสวย ๆ สำหรับแลนดิงเพจ” หรือ “โฆษณาที่ทำคะแนนสูงสุดสิบอันดับแรก” ไปไกลลิบ

ลองพิจารณากฎต่อไปนี้ แรงจูงใจ ความสามารถ และสิ่งกระตุ้น คือ 3 องค์ประกอบที่มีความสำคัญยิ่ง แกนตั้งแสดงถึงแรงจูงใจ ส่วนแกนนอนคือความสามารถ หากปัจจัยทั้งสองมีระดับสูงพอและอยู่เหนือเส้นการกระทำ พฤติกรรมจะเกิดขึ้นในวินาทีที่เราสังเกตเห็นสิ่งกระตุ้น แต่หากแรงจูงใจและความสามารถ

ไม่สูงพอและอยู่ต่ำกว่าเส้นการกระทำ สิ่งกระตุ้นจะไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมพึงประสงค์

B = MAP

การจะลงมือทำพฤติกรรมบางอย่าง (Behavior) บุคคลหนึ่งต้องมีแรงใจ (Motivation) มากพอ และพฤติกรรมนั้นต้องทำได้ง่ายพอ (Ability) ด้วย นั่นละคือวินาทีที่คุณจะนำเสนอสิ่งกระตุ้น (Prompt) ออกไป

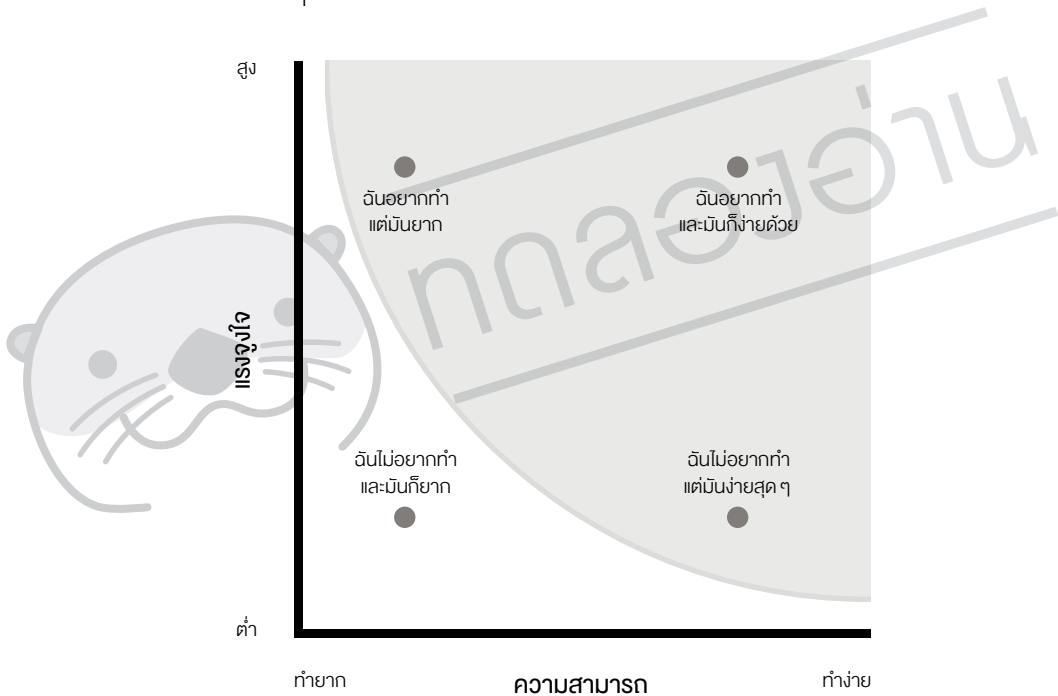
ความสับสน

แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทั้งแรงใจและความสามารถต้องสูงกระจุยในช่วงเวลาที่เกิดสิ่งกระตุ้น ปัจจุบันทั้งสามล้วนมีความสัมพันธ์กันอยู่ เช่น ลองดูที่มุมบนซ้ายของกราฟ หากเรามีแรงใจสูงถึงขีดสุด ต่อให้พฤติกรรมนั้นยากเพียงใดก็ไม่สำคัญ ในที่สุดแล้วเราก็พร้อมจะเอาชนะอุปสรรค “ทั้งปวง” ไม่ว่าพฤติกรรมนั้นจะซับซ้อน แพง หรือยุ่งยากเพียงใดก็ตาม เช่น ถ้าเราอยากได้ตัวชมคอนเสิร์ตของศิลปินคนโปรดซึ่งมักจะขายหมดอย่างรวดเร็ว เราจะเต็มใจนั่งเฝ้าหน้าจอเป็นชั่วโมงและคอยอัปเดตเบราร์เวอร์เพื่อให้มีโอกาสซื้อตัวนั้น ในกรณีนี้ แรงใจอัน

สูงลิ่วของเราจะไปขัดเซยความสามารถอันจำกัด

ในทางกลับกัน ถึงแม้แรงจูงใจจะต่ำเตี้ยเรี่ยดิน เราก็ยังถูกโน้มน้าวให้ทำบางอย่างได้ด้วยความสามารถที่เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล ลองดูมุมล่างขวาของกราฟ สมมติว่าเราเดินเล่นอยู่ในย่านช้อปปิ้ง เราจะเจอนักศึกษาหน้าตาเป็นมิตรที่อยากแจกหนังสือพิมพ์ฟรีให้เราเสมอ แม้ที่บ้านเราจะรับหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว และเราก็ไม่ชอบหนังสือพิมพ์ที่นักศึกษาแจกให้ แต่บางครั้งเราก็ก็นำมาอยู่ดี ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น นั่นเพราะเรามีความสามารถล้นเหลืออย่างไรละ การรับหนังสือพิมพ์มาแทบจะง่ายกว่าการปฏิเสธ

หากปัจจัยหนึ่งรุนแรงเป็นพิเศษ ก็อาจขัดเซยอีกปัจจัยหนึ่งที่ไม่รุนแรงเท่าได้ การออกแบบพฤติกรรมจึงเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งสิ้น

รู้ไว้ใช่ว่า : ในบรรดา 3 ปัจจัยในแบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์ แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ส่งอิทธิพลให้เกิดขึ้นยากที่สุด กล่าวได้ว่าการพยายามเปลี่ยนพฤติกรรมในสถานการณ์ที่มีแรงจูงใจเป็นทุนเดิมอยู่บ้างย่อมดีที่สุด ดังนั้น ในบทที่ว่าด้วยแรงจูงใจ เราจึงพูดถึงอิทธิพลที่เป็นการเสริมแรงจูงใจ เป็นหลัก ไม่ใช่การส่งอิทธิพลให้กับบุคคลที่ไม่เต็มใจ ในฐานะนักออกแบบพฤติกรรม คุณออกแบบสิ่งกระตุ้นและเอื้อให้ทำพฤติกรรมนั้นๆ ได้ง่ายกว่า

แบบจำลองที่เป็นพื้นฐานของหนังสือเล่มนี้

แบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์คือแนวทางการออกแบบพฤติกรรมในอุดมคติ เราจึงใช้เป็นเค้าโครงหลักของหนังสือเล่มนี้ และจะพูดถึงหลักการออกแบบทั้ง 37 ข้อ โดยอิง 3 ปัจจัยในแบบจำลองนี้ ได้แก่

- หลักการทำให้สิ่งกระตุ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- หลักการเพิ่มแรงจูงใจ
- หลักการเพิ่มความสามารถ

เวลาที่คุณนึกสงสัยว่าจะกระตุ้นพฤติกรรมบางอย่างให้อัตราส่วนการกลายสูงขึ้นได้อย่างไร หากเป็นนักออกแบบพฤติกรรมจะกระตุ้นพฤติกรรมอย่างเป็นระบบผ่านทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว การทดลองของแอปพลิเคชันวอตส์แอป (WhatsApp) ก็ใช้หลักการเดียวกันนี้

หากทำวิจัยหรือคิดอย่างมีตรรกะคงพอคาดคะเนข้อผิดพลาดได้ประมาณหนึ่งว่าเกิดปัญหาที่จุดใด อาจเป็นที่แรงจูงใจ ความสามารถ หรือสิ่งกระตุ้นอย่างชัดเจน หรืออาจเกิดจากสองหรือทั้งสามปัจจัยเลยก็ได้ ให้ตรวจสอบว่าปัจจัยใดที่คุณพัฒนาได้เร็วที่สุดและง่ายที่สุด บอกไปให้ว่าโดยทั่วไปแล้ว คำตอบมักเป็นสิ่งกระตุ้น ตามด้วยความสามารถ และอย่างที่กล่าวไปแล้วว่า แรงจูงใจคือสิ่งที่พัฒนายากที่สุด

การทดลอง : ใช้แอปพลิเคชันวอตส์แอปกับพาร์ทเนอร์

ลองอ่านการทดลองนี้ แล้วจะเข้าใจแบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์ดียิ่งขึ้น

นึกภาพว่าคุณพิมพ์ข้อความชวนพาร์ทเนอร์ออกไปกินอาหารเย็นผ่านวอตส์แอป คุณจะเห็นเครื่องหมายถูกสีน้ำเงินอันแสนคุ้นตาปรากฏขึ้น ซึ่งบ่งบอกว่าข้อความของคุณมีคนอ่านแล้ว แต่ครึ่งชั่วโมงผ่านไปก็ยังไม่ได้คำตอบใดๆ ในขณะที่พฤติกรรมพึงประสงค์ของคุณคือการตอบข้อความ

ลองถามตัวเองว่าเกิดอะไรขึ้นได้บ้างโดยไม่ใช้วิธีคาดเดาไปเรื่อย แต่ประเมินจากแบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์ คุณพลาดที่จุดไหน

- สิ่งกระตุ้นหายไปหรือไม่
- วัดความสามารถ (ยากเกินไป) หรือไม่
- หรือเป็นเพราะขาดแรงจูงใจ

ในการบรรยายและทำเวิร์กช็อปที่ผู้เขียนจัดขึ้น เมื่อเราถามว่า ใครคิดว่าเป็นเพราะแรงจูงใจ มีคนยกมือกันเกรียว เห็นได้ชัดว่าเรามีแนวโน้มจะคลงแรงจูงใจของคนอื่นเมื่อไม่เกิดพฤติกรรมพึงประสงค์ อย่างไรก็ตาม นักออกแบบพฤติกรรมจำต้องละทิ้งสมมติฐานดังกล่าวนี้ไปเสีย ใครจะรู้ได้เล่า เขาอาจไม่สะดวกตอบข้อความในช่วงเวลานั้น หรือบางทีอาจไม่ได้อ่านข้อความด้วยซ้ำ เพราะเครื่องหมายถูกอาจเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินเวลาที่เราเปิดหน้าจอค้างไว้ขณะทำอย่างอื่นได้เช่นกัน

สรุปคือ มีความเป็นไปได้ทั้ง 3 ปังจย ได้แก่ วัดสิ่งกระตุ้น วัดความสามารถ และขาดแรงจูงใจ นี่แค่ยกตัวอย่างเฉยๆ ซึ่งถ้าคุณใช้วิธีนี้เวลาออกแบบเว็บไซต์ คิดโฆษณาออนไลน์ หรือทำแบนเนอร์โฆษณา ก็นับว่าคุณได้ก้าวกระโดดครั้งใหญ่ไปสู่การออกแบบพฤติกรรมที่ประสบความสำเร็จเรียบร้อยแล้ว

เราตัดสินใจด้วยอิทธิพลจาก
สมองส่วนจิตใต้สำนึก 95 เปอร์เซ็นต์

ทดสอบอ่าน

วิธีออกแบบพฤติกรรม

การคิด 2 ระบบของแดเนียล คาร์เนอมน

ในปี 2002 นักจิตวิทยาพฤติกรรม แดเนียล คาร์เนอมน ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งไม่น่าแปลกใจเท่าไรนัก เพราะงานวิจัยของเขาที่ประสานหลักจิตวิทยาเข้ากับหลักเศรษฐศาสตร์ทำให้เราเห็นพฤติกรรมในมุมมองใหม่ ที่เขากำหนดขึ้นโดยหลักแล้วก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราใช้ตรรกะน้อยกว่าที่คิดมาตลอด และยังคงเป็นเช่นนั้นเสมอมา

เรารู้กันมานานแล้วว่ามนุษย์มีระบบการคิด 2 แบบ คือ คิดเร็วและคิดช้า ซึ่งบางครั้งศาสตร์ด้านจิตวิทยาจะเรียกว่า “ระบบ 1” และ “ระบบ 2” ดังนี้

- ระบบ 1 หมายถึงสมองส่วนจิตใต้สำนึก เป็นการคิดอย่างรวดเร็ว คิดโดยอัตโนมัติ และคิดตามสัญชาตญาณ ที่แทบไม่ต้องใช้ความพยายามใดๆ เลย
- ระบบ 2 หมายถึงสมองส่วนจิตสำนึก เป็นการคิดใคร่ครวญช้าๆ อย่างถี่ถ้วนและมีเหตุผล ซึ่งต้องใช้ความพยายามอย่างมาก

การศึกษามากมายแสดงให้เห็นว่าการกระทำ การตัดสินใจ และการเลือกตัวเลือกต่างๆ คิดจากระบบ 1³ ซึ่งก็นับเป็นเรื่องดี ลองดูรายการที่ได้มาจากการวิจัยของคาร์เนอมน⁴ ดังนี้

การกระทำที่มาจากระบบ 1 เรียงลำดับตามความซับซ้อน

- แสดงความรังเกียจต่อภาพที่น่าตกใจ
- แก้โจทย์ $2 + 2 = ?$
- อ่านข้อความบนป้ายโฆษณา
- ขับรถบนถนนโล่งว่าง
- ทำความเข้าใจประโยคง่ายๆ

ตัวอย่างเหล่านี้คือการกระทำง่ายๆ ที่เราทำไปโดยอัตโนมัติ ในทุก ๆ วันเราตัดสินใจหลายร้อยหรือบางทีก็หลายพันเรื่อง ขึ้นอยู่กับว่าเรานิยามการตัดสินใจไว้เช่นไร (นักจิตวิทยายังไม่มีข้อสรุปในเรื่องนี้) แต่สิ่งที่เรารู้แน่ชัดคือ ถ้ามีตัวเลือกที่ต้องใคร่ครวญอย่างถึถ้วนด้วยระบบ 2 มากเกินไป เราอาจเสียสติเลยก็ได้ อันที่จริงแล้วเราไม่มีทางรับมือได้ด้วยซ้ำ เพราะเราไม่มีเวลาและพลังงานมากพอจะทำเช่นนั้น

จึงนับเป็นโชคดีที่เรามีระบบ 1 มาช่วยจัดการการตัดสินใจ 95 เปอร์เซ็นต์จากเรื่องทั้งหมดแทนเรา ส่งผลให้ระบบ 2 มีเวลาและพลังงานมากพอสำหรับสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นต้องให้ความสนใจจริงๆ

การกระทำที่มาจากระบบ 2 เรียงลำดับตามความซับซ้อน

- เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการแข่งวิ่ง
- คอยสอดส่ายสายตามองหาผู้หญิงที่มีผมสีเทา
- ประเมินความเหมาะสมของพฤติกรรมของเราในบางบริบททางสังคม
- จอดรถในช่องจอดแคบๆ
- ตัดสินความเที่ยงตรงของการใช้เหตุผลที่ซับซ้อน

คุณคงจะเห็นแล้วว่าสิ่งเหล่านี้คือการกระทำที่ต้องทำอย่างมีสติเท่านั้น

นักออกแบบพฤติกรรมต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างระบบทั้งสอง ระบบ 1 กำหนดว่าสิ่งกระตุ้นสำคัญพอที่จะตอบสนองหรือไม่ ยิ่งไปกว่านั้น ดังที่คาร์เนกีมันค้นพบว่าระบบ 1 มักใช้ทางลัดหรืออคติในการรับรู้ ซึ่งก็คือสมมติฐานอันฉับไวที่ใช้อ้างอิงเพื่อตัดสินใจ เช่น

- ของแพ่งย่อมดีกว่าของถูก
- ของที่ได้รับความนิยมย่อมดีกว่าของที่ไม่มีใครแล
- ตัวเลือกตรงกลางดีกว่าตัวเลือกที่ สุดซึ้งไปทางใดทางหนึ่ง เพราะปลอดภัยกว่าตัวเลือกอื่น
- เมื่ออะไรบางอย่างใกล้เคียงหมด แสดงว่าสิ่งนั้นมีคุณค่าและเราไม่ควรรอช้า
- ถ้าเราได้รางวัลจากการทำอะไรบางอย่างอย่างรวดเร็ว สิ่งนั้นย่อมเป็นเรื่องสนุก

แน่ละว่าสมมติฐานเหล่านี้ไม่ได้เป็นจริงเสมอไป แต่บ่อยครั้งก็เป็นจริงเช่นกัน นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมระบบ 1 ถึงตัดสินใจเลือกโดยอ้างอิงทางลัดดังกล่าว

ระบบ 1 นำ ระบบ 2 ตาม

คาร์เนอมนันยั่วว่าทั้งระบบ 1 และระบบ 2 ล้วนทำงานอยู่เสมอ ยกเว้นตอนเราหลับ ระบบ 1 จึงจะทำงานอัตโนมัติ ขณะที่ระบบ 2 กลับอยู่ในภาวะคล้ายเข้าโหมดพัก โดยระบบ 1 จะแสดงความประทับใจ แนวคิด ความตั้งใจ และความรู้สึกต่างๆ แต่จะคัดเฉพาะสิ่งที่น่าตื่นตะลึงที่สุดเท่านั้นส่งต่อไปให้ระบบ 2 ตรวจสอบเพิ่มเติม จุดนี้ละที่ทางลัดเข้ามามีบทบาท ซึ่งเวลาประเมินช่องทางออนไลน์ ทางลัดของระบบ 1 จะส่งอิทธิพลต่อความรู้สึกและความนึกคิดของผู้เยี่ยมชมในเสี้ยววินาที

หากคุณเป็นนักออกแบบพฤติกรรมและใช้แบบจำลองพฤติกรรมของฟ็อกก์ ก็ควรคำนึงถึงเรื่องนี้ให้มาก เราจะพิจารณาปัจจัยทั้งสามไปตามลำดับ ดังนี้

ระบบ 1 กับสิ่งกระตุ้น

ระบบ 1 ประมวลผลข้อมูลจำนวนมากมหาศาล เราจึงควรจัดสิ่งกระตุ้นให้เหมาะสมกับสมองของเด็กเจ็ดขวบ (ดูกล่องข้อความ) หากสิ่งกระตุ้นของคุณดี ก็จะช่วยพลังหยุดยั้งกิจกรรมที่กำลังทำอยู่ได้มากพอ และส่งต่อข้อมูลไปยังระบบ 2 ได้

ระบบ 1 กับแรงจูงใจ

ดังที่คาร์เนอมนันเขียนไว้ว่า “ระบบ 1 เป็นตัวดำเนินการ นั่นคือสมองส่วนที่เรายากให้ตอบสนอง” ดังนั้น ถ้ารู้ว่าทางลัดใดทำให้ระบบ 1 ทำงาน ย่อมเพิ่ม

แรงจูงใจของผู้ที่มีแนวโน้มจะเป็นลูกค้าของคุณได้

ระบบ 1 กับความสามารถ

พฤติกรรมจะเกิดขึ้นหากคุณจัดให้มีการกระทำและการตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ ที่ระบบ 1 ทำได้ เช่น ถ้าปล่อยให้สมองอัตโนมัติระดับจิตใต้สำนึกทำงาน เราจะไม่รู้สึกรว่าต้องพยายามคิดใดๆ เลย

สัตว์เลื้อยคลานหรือเด็กเจ็ดขวบ

ถ้าศึกษาศาสตร์นี้มาก่อน คุณอาจเคยอ่านเจอว่าระบบ 1 เรียกได้อีกอย่างว่า “สมองสัตว์เลื้อยคลาน” แต่การนับและการอ่านก็รวมอยู่ในระบบปฏิบัติการของระบบ 1 ด้วย นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ผู้เขียนเชื่อว่าการใช้คำว่า “สมองสัตว์เลื้อยคลาน” ยังไม่ครอบคลุมนัก เวลาออกแบบสิ่งต่างๆ สำหรับการคิดระบบ 1 จึงควรนึกถึงเด็กเจ็ดขวบเข้าไว้ เพราะเด็กเจ็ดขวบยังแก้โจทย์คณิตศาสตร์พื้นฐานและอ่านประโยคง่ายๆ ได้ แต่ให้เหตุผลที่มีตรรกะมากนักไม่ได้

การตอบแทนซึ่งกันและกัน

การทำตามคำมั่น

และการรักษาจุดยืน

ข้อพิพาทของสังคม

ความชอบ

ความรู้ความเชี่ยวชาญ

ความหายาก

ความเป็นกลุ่มเดียวกัน

วิธีออกแบบพฤติกรรม

หลักโน้มน้าวใจของรอเบิร์ต ชัลดีน

บ๊อจ พ็อกก์ มอบแบบจำลองให้เรานำไปใช้สร้างอิทธิพลเพื่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ แล้วหลักโน้มน้าวใจของชัลดีนล่ะ ใช้หลักพื้นฐานของการโน้มน้าวใจหรือไม่ นี่คือการถามที่ผู้เขียนเจอบ่อยครั้ง ผู้เขียนจึงนำหลักโน้มน้าวใจของชัลดีนมาประยุกต์ใช้กับแบบจำลองพฤติกรรมของพ็อกก์ให้คุณ

รอเบิร์ต ชัลดีน อาจารย์ด้านจิตวิทยาและการตลาดชาวอเมริกัน คือมयरุ่นใหญ่ในศาสตร์แขนงนี้ เขาเป็นนักวิชาการที่ได้รับการอ้างอิงสูงสุดในสาขาการโน้มน้าวใจ ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจเลย ชัลดีนทำวิจัยเรื่องหลักโน้มน้าวใจมานานหลายปี ทั้งยังทำให้ศาสตร์นี้เข้าใจง่ายและนำไปใช้ได้ผลดีด้วย

เขาทำเช่นนั้นผ่านงานเขียนและงานวิจัยทางคลินิกร่วมกับการพรางตัวไปลองวิชากับคนขายรถ พนักงานขายตรงตามบ้าน นักโฆษณา รวมถึงอาชีพอื่นๆ จากงานวิจัยทั้งหมดนี้ เขาสรุปว่ามีหลักโน้มน้าวใจ 7 ประการที่เรานำไปใช้เพื่อสร้างอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ ได้ โดยอธิบายหลักการหกข้อไว้ในหนังสือ *กลยุทธ์โน้มน้าวและจูงใจคน* ซึ่งขายได้กว่า 4 ล้านเล่มทั่วโลก⁵ ภายหลังจึงได้เพิ่มหลักการข้อ 7 เข้าไป (ดูกล่องข้อความ)

ชัลดีนและพ็อกก์

เราจะพูดถึงหลักการต่าง ๆ ที่นำไปใช้กับงาน “ออนไลน์” ในบทที่ว่าด้วย

แรงจูงใจมากที่สุด เพราะถึงอย่างไรนี่ก็คือบทหลักของแบบจำลองพฤติกรรมของฟิออร์ก ที่นำหลักโน้มน้าวใจของซัลดีนีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สำหรับผู้ที่ไม่เคยได้ยินชื่อของซัลดีนี หรือไม่เคยอ่านหนังสือของเขา เราได้รวมหลักการของเขาไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว

หลัก 7 ประการของซัลดีนี

1. การตอบแทนซึ่งกันและกัน

เราจะรู้สึกดีดั่งและอยากตอบแทนสิ่งที่เราเคยได้รับมาก่อนหน้านี้ จึงเป็นการฉลาดหากคุณมอบอะไรบางอย่างให้ผู้เยี่ยมชม ก่อนที่คุณจะเชิญชวนพวกเขาให้แสดงพฤติกรรมพึงประสงค์⁶

2. การทำตามคำมั่นและการรักษาจุดยืน

เราชอบทำอะไรที่สอดคล้องต่อเนื่องกับการกระทำและจุดยืนก่อนหน้านี้ของเรา จึงควรค่อย ๆ ชักจูงให้ผู้เยี่ยมชมหันไปสู่พฤติกรรมพึงประสงค์อย่างค่อยเป็นค่อยไป (ดูหัวข้อที่ว่าด้วย *ก้าวเล็ก ๆ*)

3. ข้อพิสูจน์ของสังคม

ในกรณีที่เกิดความคลางแคลงหรือมีตัวเลือกจำนวนมาก เราจะยอมรับฟังคำแนะนำจากคนรอบตัว จึงควรแสดงให้เห็นว่าคนอื่น ๆ ก็ทำพฤติกรรมพึงประสงค์ด้วยเช่นกัน (ดูหัวข้อที่ว่าด้วย *ข้อพิสูจน์ของสังคม*)

4. ความชอบ

เรามีแนวโน้มจะตอบรับคนที่เราชอบ หากคุณทำให้ผู้เยี่ยมชมชอบคุณได้ก็จะดีไม่น้อยเลย เช่น คอยชมเชยหรือนินย้าจุดร่วมต่าง ๆ⁷

5. ความรู้ความเชี่ยวชาญ

เราไว้วางใจผู้ที่มีความรู้และมีความชำนาญเหนือกว่าเรา จึงควรแสดงให้เห็นว่าคุณมีความรู้และทักษะความชำนาญที่ผู้เยี่ยมชมจะเชื่อถือได้ (ดูหัวข้อที่ว่าด้วย *ความรู้ความเชี่ยวชาญ*)

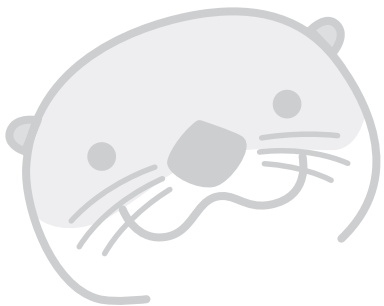
6. ความหายาก

เรามักให้คุณค่าของที่มีจำนวนจำกัดหรือซื้อหาได้เพียงชั่วคราวมากกว่า หากคุณเน้นย้ำว่ามีปริมาณหรือเวลาจำกัดก็อาจช่วยให้ของบางอย่างน่าสนใจเป็นพิเศษได้ (ดูหัวข้อที่ว่าด้วย *ความหายาก*)

7. ความเป็นกลุ่มเดียวกัน

เรามีแนวโน้มจะไว้ใจคนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับเรามากกว่า จึงควรสร้างความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน หรือใช้ความเป็นกลุ่มก้อนที่เราารู้สึกร่วมกับผู้อื่น⁸

ทดลองอ่าน

โหม่นน่าใจ
ไม่ใช่ทำให้เข้าใจผิด

ทฤษฎีอ่าน

วิธีออกแบบพฤติกรรม แง่มุมด้านจริยธรรม

แล้วเราก็มายังถึงปัญหาสำคัญที่คนมักหลบเลี่ยงไม่พูดถึง คำถามที่ทุกคนถาม หรือควรถามตัวเองเสียบ้างก็คือ ได้นำการออกแบบพฤติกรรมไปใช้อย่างถูกจริยธรรมหรือไม่ เราอาจเคยได้ยินตัวอย่างของเว็บไซต์จำนวนหนึ่งที่ใช้ประโยชน์หรือทำให้ผู้เยี่ยมชมเข้าใจผิดหน้าตาเฉย เพราะฉะนั้นเส้นแบ่งทางจริยธรรมอยู่ตรงไหน

เส้นกั้นระหว่างการโน้มน้าวใจและการทำให้เข้าใจผิดไม่ได้ปรากฏให้เห็นง่าย ๆ เสมอไป สิ่งที่บางคนมองว่าเป็นการทำให้เข้าใจผิด เช่น การขึ้นราคาหนึ่งสัปดาห์ก่อนแบล็กฟรายเดย์* เป็นพฤติกรรมทางการค้าที่ก็ดูปกติดีในสายตาของใครบางคน ทั้งยังมีมาตรฐาน คุณค่า และกฎหมายต่างๆ ที่พึงพิจารณาแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศด้วย

เนื้อหา...

อย่างไรก็ดี มีการทดสอบที่ยอมรับกันทั่วไปซึ่งรับรองได้ว่าเราทำสิ่งที่ถูกจริยธรรมอยู่หรือไม่ ชัลตินี้กำหนดบรรทัดฐานในการโน้มน้าวใจอย่างมีจริยธรรมที่เราต้องบรรลุให้ได้ไว้ 3 ประการ ได้แก่ ความเป็นจริง ความจริงใจ และการ

---

* Black Friday วันศุกร์หลังวันขอบคุณพระเจ้า (ซึ่งเป็นวันหยุดดีในสัปดาห์ที่สี่ของเดือนพฤศจิกายน) ตามธรรมเนียมอเมริกัน ห้างร้านต่างๆ จะลดราคาสินค้าอย่างมาก ถือเป็นวันแรกของการจับจ่ายเพื่อฉลองเทศกาลประจำปี

ตริตรื่องทางปัญญา ซึ่งเขายังได้ตั้งคำถามในทางปฏิบัติไว้ดังนี้

- **เรากำลังพูดความจริงอยู่หรือไม่**

เรากำลังให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ลูกค้าหรือไม่ เราจะให้ข้อมูลเดียวกันนี้กับแม่หรือเพื่อนรักของเราหรือไม่ ถ้าเราบอกว่ามีที่นั่งเหลือเพียงสามที่ นั่นเป็นข้อมูลจริงหรือไม่

- **เราเสนอคำขออย่างจริงใจหรือไม่**

นี่เรากำลังขายของไร้สาระแบบซูเปอร์มาร์เก็ตชื่อดังในสหรัฐอยู่หรือไม่ ซูเปอร์มาร์เก็ตนั้นขายน้ำโดยติดป้าย “ลดราคา” ตัวใหญ่เบ้งไว้ให้เห็น โดยข้อเสนอคือลดราคาจาก \$0.69 เหลือ \$0.69 แล้วยอดขายก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกว่าลูกค้าจะรู้ว่าตนถูกหลอก

- **การขอเช่นนี้เป็นเรื่องสมควรหรือไม่**

ถ้าลูกค้าตอบรับคำขอของเราในตอนนี พวกเขายะอยากทำธุรกิจกับเราในอนาคตอีกหรือไม่

ถ้าคุณตอบว่า “ใช่” ได้ทั้งสามคำถาม นั้นเท่ากับว่าคุณได้ย่างเท้าก้าวแรกเข้าสู่สถานการณ์ที่เอื้อประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายแล้ว

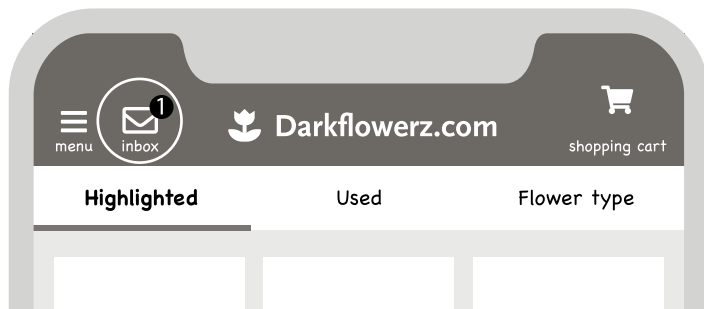
...และรูปแบบ

แง่มุมทางจริยธรรมไม่เพียงเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของสารที่สื่อออกไปเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับรูปแบบของสารด้วย และนี่คือคำถาม 2-3 ข้อที่เอาไว้ถามตัวเอง

- **เรากำลังนำรูปทรงหรือรูปแบบไปใช้ในลักษณะที่ผิดจากความตั้งใจแรกหรือไม่**

ปุ่มคลิกเพื่อสั่งให้คลิปวิดีโอทำงานไม่ควรคลิกแล้วเปิดเว็บไซต์ใหม่ขึ้นมา และไม่ควรใช้เลขแจ้งเตือนข้อความใหม่มาดึงดูดความสนใจให้คนคลิก

🗨 ไม่ควรทำ

- เราไม่ได้ตั้งใจทำให้เกิดความสับสนใช่หรือไม่
การวางเครื่องหมายถูกควรหมายถึงการเลือกอะไรบางอย่าง ไม่ใช่การไม่เลือก
อะไรบางอย่าง

🗨 ไม่ควรทำ

- เราไม่ได้กำลังซุกซ่อนข้อมูลสำคัญใช่หรือไม่
เราไม่ควรทำให้ข้อมูลสำคัญมีขนาดเล็กเสียจนไม่มีใครหาเจอหรือไม่มีใคร
อ่านออก

🗨️ ไม่ควรทำ

หากกด “ต่อไป” Chumhum จะกลายเป็นหน้าเริ่มต้นของคุณ

ถ้าคุณยังคงตอบคำถามเหล่านี้ได้ว่า “ใช่ เราไม่ได้กำลังทำแบบนั้น” ก็แสดงว่าคุณใช้การออกแบบในทางที่ถูกต้อง และจะไม่สูญเสียความไว้วางใจจากลูกค้า

